

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	9511100084
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9511100084.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a členov senátu JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Gabriely Šimonovej na verejnom zasadnutí konanom 29. januára 2015 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného Ing. Y. W. a spol. pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, obžalovaných Ing. Y. W., N. U., P. U., O. U. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 24/2011, z 3. marca 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného Ing. Y. W., u N. U., P. U., O. U. a T. P. s poukazom na § 324 Tr. por. vo výroku o peňažnom treste a ustanovení náhradného trestu odňatia slobody.

Na základe § 322 Tr. por. obžalovaný Ing. Y. W. sa o d s u d z u j e podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. e/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a obžalovanému sa zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ustanovuje skúšobná doba na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. sa obžalovanému v rámci probačného dohľadu ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spolupáchateľmi.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. k/ Tr. zák. sa obžalovanému v rámci probačného dohľadu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar Policajného zboru určený podľa miesta pobytu, v odôvodnených prípadoch aj opakovane.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovaným N. U., P. U. a O. U. ukladá peňažný trest vo výmere 1 000 € každému zvlášť.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac každému zvlášť.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému T. P. ukladá peňažný trest vo výmere 500 €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) dní.

V ostatných častiach výroky o trestoch u obžalovaných ostávajú nezmenené.

Podľa 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 3. marca 2014 bol obžalovaný Ing. Y. W. uznaný za vinného v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/ z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., že

ako riaditeľ regionálneho riaditeľstva údržby železničnej infraštruktúry Železníc Slovenskej republiky Z. (ďalej len „RR ÚŽI Z.“) na bližšie nezistenom mieste a v bližšie nezistenom čase v období od zimných mesiacov roku 2008 a začiatkom roku 2009, na osobnom stretnutí žiadal od N. U., P. U., T. P. a O. U. úplatok vo výške 5% z fakturovaných prác pre Železnice Slovenskej republiky za jednotlivé štvrťroky 2009 a potom ako po skončení príslušného štvrťroku 2009 zistil, aká suma bola v jednotlivom štvrťroku 2009 zo strany Železníc Slovenskej republiky uvedeným podnikateľom vyplatená :

1/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od N. U., podnikajúceho ako živnostník s obchodným názvom N. U., zámočnicke a stavebné práce, X., úplatok vo výške 1 200 eur,

2/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od P. U. subdodávateľa spoločnosti U., za práce vykonané spoločnosťou U., úplatok vo výške 500 eur, ktorý následne v presne nezistenom čase a mieste od P. U. prevzal,

3/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od T. P., ako spoločníka a konateľa spoločnosti A., úplatok vo výške 1 200 eur, ktorý následne v presne nezistenom čase a mieste od T. P. prevzal,

4/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009 žiadal od O. U., ako spoločníka a konateľa spoločnosti U., úplatok v bližšie nezistenej výške,

5/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009 žiadal od N. U. podnikajúceho ako živnostník s obchodným názvom N. U., zámočnicke a stavebné práce, X., úplatok vo výške 300 €, ktorý následne v presne nezistenom čase a mieste od N. U. prevzal,

6/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009 žiadal od P. U., subdodávateľa spoločnosti U., za práce vykonané spoločnosťou U., úplatok vo výške 500 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase od P. U. prevzal,

7/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009 žiadal od O. U., ako spoločníka a konateľa spoločnosti U., úplatok vo výške 300 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase od O. U. prevzal,

8/ v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrťroku 2009 žiadal od N. U., podnikajúceho ako živnostník s obchodným názvom N. U., zámočnicke a stavebné práce, X., úplatok vo výške 800 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase vo výške najmenej 785 € od N. prevzal,

9/ v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrťroku 2009 žiadal od O. U. ako spoločníka a konateľa spoločnosti U. úplatok vo výške 800 €, ktorý následne v presne nezistenom mieste a čase od O. U. prevzal.

Obžalovaný N. U. bol uznaný za vinného v bodoch 10/, 11/ z pokračovacieho prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., že

10/ ako živnostník s obchodným názvom N. U., zámočnicke a stavebné práce, X. v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009, potom ako vyfakturoval práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky a tieto mu boli preplatené, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške najmenej 300 €,

11/ ako živnostník s obchodným názvom N. U., zámočnicke a stavebné práce, X. v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrťroku 2009, potom ako vyfakturoval práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky a tieto mu boli preplatené, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške najmenej 785 €.

Obžalovaný P. U. bol uznaný za vinného v bodoch 12/, 13/ z pokračovacieho prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., že

12/ v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009, potom ako boli vyfakturované práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky spoločnosťou U. a následne faktúry preplatené a pre ktorú spoločnosť pracoval ako subdodávateľ, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 500 €.

13/ v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009, potom ako boli vyfakturované práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky spoločnosťou U. a následne faktúry preplatené a pre ktorú pracoval ako subdodávateľ, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 500 €.

Obžalovaný T. P. bol uznaný za vinného v bode 14/ z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., že

14/ ako spoločník a konateľ spoločnosti A., v bližšie nezistenom čase po ukončení prvého štvrťroku 2009, potom ako boli vyfakturované práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky a faktúry boli preplatené, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 1 200 €.

Obžalovaný O. U. bol uznaný za vinného bodoch 15/, 16/ z pokračovacieho prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., že

15/ ako spoločník a konateľ spoločnosti U., v bližšie nezistenom čase po ukončení druhého štvrťroku 2009, potom ako boli vyfakturované práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky a faktúry boli preplatené, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 300 €,

16/ ako spoločník a konateľ spoločnosti U., v bližšie nezistenom čase po ukončení tretieho štvrťroku 2009, potom ako boli vyfakturované práce vykonané v prospech Železníc Slovenskej republiky a faktúry boli preplatené, poskytol Ing. Y. W. úplatok vo výške 800 €.

Obžalovanému Ing. Y. W. bol podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. e/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 6 500 € (šesťtisícpäťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Obžalovaným N. U., P. U. a O. U. podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, každému zvlášť.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovaným výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, každému zvlášť.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd uložil peňažný trest vo výmere 2 000 € (dvetisíc eur), každému zvlášť.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložil obžalovaným náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, každému zvlášť.

Obžalovanému T. P. podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 1 000 € (jedentisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Špecializovaný trestný súd obžalovaného Ing. Y. W. oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako riaditeľ RR ÚŽI Z. z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, žiadal a následne aj prijal úplatky vo výške 5% z vyfakturovaných a preplatených súm od konateľov spoločností, pre ktorých vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s T. P., spoločníkom a konateľom spoločnosti A. si dňa 10. augusta 2009 telefonicky vypýtal od T. P. sľúbený úplatok za druhý štvrťrok 2009 v sume 828 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 16 572,49 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za druhý štvrťrok 2009 bez DPH, pričom uvedenú sumu na presne nezistenom mieste, v nezistenom čase aj prevzal,

- ako riaditeľ RR ÚŽI Z. z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, žiadal a následne aj prijal úplatky vo výške 5% z vyfakturovaných a preplatených súm od konateľov spoločností, pre ktorých vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode so P. U. si dňa 20. októbra 2009 telefonicky vypýtal od P. U. sľúbený úplatok za tretí štvrťrok 2009 v sume 2 400 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 48 058,6 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili spoločnosti U. za tretí štvrťrok 2009 bez DPH, pre ktorú P. U. tieto práce vykonával, pričom uvedenú sumu na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase aj prevzal,

- ako riaditeľ RR ÚŽI Z. z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma

bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, žiadal a následne aj prijal úplatky vo výške 5% z vyfakturovaných a preplatených súm od konateľov spoločností, pre ktorých vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s T. P., spoločníkom a konateľom spoločnosti A. si dňa 26. októbra 2009 telefonicky vypýtal od T. P. sľúbený úplatok za tretí štvrtrok 2009 v sume 500 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 10 123 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatil uvedenej spoločnosti za tretí štvrtrok 2009 bez DPH, pričom uvedenú sumu na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase aj prevzal,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Špecializovaný trestný súd obžalovaného N. U. oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako živnostník, podnikajúci pod obchodným menom N. U., prevádzka X., O. XXX, IČO: XXXXXXXXX, v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi RR ÚŽI Z. úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu, a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtrok 2009, za práce vykonané jeho firmou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 5. mája 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za prvý štvrtrok 2009 vo výške 1 200 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 24 164,52 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili tomuto podnikateľovi za prvý štvrtrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Špecializovaný trestný súd obžalovaného P. U. oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako živnostník podnikajúcim pod obchodným menom P. U. - U., miesto podnikania W., X. X, IČO: XXXXXXXXX, v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi RR ÚŽI Z. úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre spoločnosť U., pre ktorú on vykonáva práce a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtrok 2009, za práce vykonané spoločnosťou U. a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 20. októbra 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za tretí štvrtrok 2009 v sume 2 400 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 48 058,60 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili spoločnosti U. za tretí štvrtrok 2009 bez DPH, ktorý mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Špecializovaný trestný súd obžalovaného T. P. oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., ktorého mal dopustiť tak, že

- ako majiteľ a konateľ spoločnosti A., U. X, IČO: XXXXXXXXX v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi len RR ÚŽI Z. úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie

a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtrok 2009, za práce vykonané jeho spoločnosťou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 10. augusta 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za druhý štvrtrok 2009 v sume 828 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 16 572,49 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za druhý štvrtrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil,

- ako majiteľ a konateľ spoločnosti A., U. X, IČO: XXXXXXXXX v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi len RR ÚŽI Z. úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu a to v sume 5% z preplatených faktúr bez DPH zo strany Železníc Slovenskej republiky za príslušný štvrtrok 2009, za práce vykonané jeho spoločnosťou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po to, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 26. októbra 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za tretí štvrtrok 2009 v sume 500 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 10 123 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za tretí štvrtrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok sľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Špecializovaný trestný súd obžalovaného O. U. oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., ktorého mal dopustiť tak, že

- ako majiteľ a konateľ spoločnosti U. v presne nezistenej dobe, najmenej od začiatku roku 2009 sľúbil Ing. Y. W., riaditeľovi RR ÚŽI úplatok za to, aby z titulu svojej funkcie a postavenia ako osoba majúca vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať rôzne práce pre Železnice Slovenskej republiky, vybavil a zabezpečil rôzne zákazky od Železníc Slovenskej republiky pre jeho firmu a to v sume 5% z vyfakturovaných prác vykonaných jeho spoločnosťou a v tejto súvislosti po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Ing. Y. W. po tom, ako si Ing. Y. W. od neho dňa 5. mája 2009 telefonicky vypýtal sľúbený úplatok za prvý štvrtrok 2009 v sume 1 500 €, ktorý predstavoval 5% zo sumy 23 444,05 €, teda zo sumy, ktorú Železnice Slovenskej republiky za vykonané práce preplatili uvedenej spoločnosti za prvý štvrtrok 2009 bez DPH, mu tento úplatok prisľúbil a následne na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase vyplatil,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 24/2011, z 3. marca 2014 podali odvolanie obžalovaní Ing. Y. W., O. U., N. U., P. U. a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v písomne podanom odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s tou časťou rozsudku, v ktorej samosudca oslobodil obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. s odôvodnením, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Zdôrazňuje, že podklady získané na základe rozhodnutia - súhlasu sudcu krajského súdu nikdy neboli dôkazom v predmetnej trestnej veci, boli v súlade so zákonom použité ako jeden z podkladov pre začatie trestného stíhania. Rozhodnutia sudkyne pre prípravné konanie vtedajšieho Špeciálneho súdu resp. Špecializovaného trestného súdu, ktoré boli vydané v tejto trestnej veci, boli vydané v súlade so zákonom. Navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti, v ktorej oslobodil

obžalovaných Ing. W. a spol. spod obžaloby a súčasne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v uvedenej časti v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Poukazuje na dôvody odvolania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. BB-4T 24/2011, z 8. novembra 2012 a z 19. decembra 2011.

Obžalovaný Ing. Y. W. v písomne podanom odvolaní napísal, že jeho konanie tak, ako bolo ustálené súdom v skutkovej vete napadnutého rozsudku nenapĺňa po objektívnej stránke zákonné náležitosti skutkovej podstaty zločinu prijímania úplatku. V konaní pred súdom nebolo dokázané, že on z titulu svojej funkcie a postavenia mal vplyv na to, ktorá firma bude vykonávať práce v hodnote nad 1 000 eur a už vôbec nebolo dokázané, že by mal vplyv na prideľovanie zákaziek vyššej hodnoty. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že záver o jeho vine a o tom, že jednotlivé ním prijaté platby od spoluobžalovaných neboli sponzorskými príspevkami, ale boli úplatkami, súd založil na jeho výpovedi a hlavne na výpovedi obžalovaného U. a skutočnosti, že prijaté finančné prostriedky nešli na účet ŽSR, alebo športového klubu U.. Vzhľadom na trestné sadzby prejednávaneho trestného činu, vzhľadom na okolnosti prípadu, a hlavne vzhľadom na svoju osobu sa tento trest javí ako neprimerane prísny a navrhol, aby odvolací súd vec zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, ak sa odvolací súd nestotožní s vyššie uvedenými obhajobnými tvrdeniami obžalovaného W., aby zrušil uložený výrok o treste a uložil mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, za súčasného uloženia probačného dohľadu.

V doplnenom podaní z 27. januára 2015 obžalovaný Ing. Y. W. napísal, že s ohľadom na odstup času, jeho vek, zlý zdravotný stav prehodnotil postoj k celej trestnej činnosti kladenej mu za vinu a uvádza, že trestný čin tak, ako je to uvedené v rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 3. marca 2014, sp. zn. BB-4T 24/11, sa dopustil a to tým spôsobom, ako je to uvedené v predmetnom rozsudku. Konania mu je veľmi ľúto, neuvedomoval si všetky možné následky konania. Vzhľadom na uvedený postoj k trestnej veci prosí, aby súd prihliadol na skutočnosť, že sa doznal pri druhu a výmere trestu.

Obžalovaný N. U. v dôvodoch odvolania poukázal na to, že pre dokonanie prečinu podplácania je rozhodujúce, že páchatel poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu. Musí teda existovať príčinná súvislosť medzi poskytnutím úplatku a konaním príjemcu úplatku, ktorý poskytuje poskytovateľovi úplatku určitú formu zvýhodnenia, na ktoré poskytovateľ úplatku nemá nárok. Vzťah medzi poskytnutím úplatku a obstarávaním veci všeobecného záujmu tu bude vtedy, ak má úplatok vzťah k činnosti, ktorá spadá pod obstarávanie veci všeobecného záujmu. Na hlavnom pojednávaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi poskytnutím finančných prostriedkov obžalovaným N. U. a obstarávaním veci všeobecného záujmu. V konaní nebolo preukázané, že peňažné prostriedky, ktoré mal poskytnúť obžalovaný N. U. obžalovanému Y. W., mali vzťah k činnosti, ktorá spadá pod obstarávanie veci všeobecného záujmu. On obžalovanému Ing. Y. W. neposkytol úplatok, nikdy oň nebol požiadaný a nikdy mu nebola sľubovaná ani poskytnutá žiadna výhoda od obžalovaného Ing. Y. W., alebo od ŽSR, pre ktoré pracoval. Navrhuje, aby odvolací súd aplikujúc zásadu trestného konania „in dubio pro reo“ zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho v celom rozsahu spod obžaloby.

Obžalovaný P. U. v odvolaní uviedol, že výrok rozsudku je nesprávny a to z dôvodu, že bol vydaný na základe nesprávne zisteného skutkového stavu veci a vyhodnotenia vykonaných dôkazov.

Nie je mu zrejmé, na základe akých skutočností bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu podplácania, pokiaľ na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že sa dopustil konania uvedeného pod bodmi 12/ a 13/ skutkovej vety rozsudku.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd pri rozhodovaní o jeho vine vychádzal len z výpovede spoluobžalovaného Ing. Y. W., ktorý mal vo svojej výpovedi zo dňa 20. apríla 2010 uviesť, že od neho prevzal za prvý štvrtrok 2009 sumu 500 € a za druhý štvrtrok 2009 sumu 500 € ako sponzorské z jeho

osobných financií.

Nie je mu zrejmé, ako mohol súd z výpovede Ing. Y. W., ktorý mal uviesť, že od neho dvakrát prevziať po 500 € ako sponzorské na akcie železničiarom, dospieť k záveru, že tento od neho úplatok prijal.

Skutková veta rozsudku v bodoch 12/ a 13/ však absolútne postráda, že úplatok mal byť poskytnutý v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu. Úplatok, ktorý nie je poskytnutý v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu nie je prečinom podplácania. Skutky uvedené v bodoch 12/ a 13/ rozsudku nenapĺňajú skutkovú podstatu prečinu podplácania a teda nie sú trestným činom.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok vo výroku, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu podplácania a podľa ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku v tejto časti sám rozhodol a podľa ust. § 285 písm. b/ Trestného poriadku ho spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný O. U. v písomne vypracovanom odvolaní napísal, že súd vo vzťahu k jeho osobe rozhodoval len na základe výpovedí obžalovaného Ing. Y. W. a jeho, či už z prípravného konania, alebo na hlavnom pojednávaní.

V priebehu celého konania dokazoval, že sice došlo k poskytnutiu obžalovanému Ing. Y. W. v dvoch prípadoch finančnej hotovosti, a to prvýkrát 300 € a druhýkrát 800 €, avšak tieto peniaze neslúžili na ovplyvnenie Ing. W. pri vybavovaní obchodných, dodávateľsko-odberateľských vzťahov medzi Železnicami Slovenskej republiky a spoločnosťou U., ktorej bol on konateľom.

V súvislosti s použitou právnou kvalifikáciou, keď súd jeho konanie kvalifikoval ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. uviedol, že podľa jeho názoru sa súd nesprávne vysporiadal s právnym postavením Železníc Slovenskej republiky a keď aj došlo k poskytnutiu peňazí z jeho strany pre Ing. Y. W., tak nemohlo ísť o úplatok v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu.

V posudzovanom prípade teda nemožno paušálne konštatovať, že práce a služby poskytované zo strany spoločnosti U. a následne fakturované sumy možno charakterizovať ako veci všeobecného záujmu.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaní a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaných Ing. Y. W., N. U., P. U., O. U. sú čiastočne dôvodné, odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že prvostupňový súd po zrušení veci uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 To 1/2013, z 24. októbra 2013 pri vykonávaní dôkazov postupoval v súlade s názorom vysloveným v zrušujúcom uznesení, vykonal všetky potrebné dôkazy, vyhodnotil ich v súlade so zásadami zakotvenými v Trestnom poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia a osvojuje si ho.

Je potrebné sa stotožniť s názorom odvolateľov, že prvostupňový súd pri uznaní viny v bodoch 1/-13/ rozsudku vychádzal predovšetkým z výpovedí obžalovaných Ing. Y. W. a N. U. z 28. októbra 2009 a z výpovede Ing. Y. W. z 20. apríla 2010.

Z výpovedi obžalovaného Ing. Y. W., Špecializovaný trestný súd mal preukázané, aké sumy jednotliví obžalovaní Ing. Y. W. odovzdali, v akej výške a v akom časovom rozpätí. Obžalovaný N. U. vo svojej

výpovedi z 28. októbra 2009 vypovedal, z akých dôvodov obžalovaný Ing. Y. W. žiadal o poskytnutie finančných prostriedkov. Obžalovaný Ing. Y. W. ako dôvod poskytnutia finančných prostriedkov uviedol, že chcel riešiť zlú finančnú situáciu v športovom klube U.. Finančné prostriedky si požičal vo výške 4 000 € od p. K. a splatiť ich chcel tým spôsobom, že poprosil priateľov o sponzorské. O sponzorské žiadal spoluobžalovaných U., U., P. a U.. Im ale svoju žiadosť odôvodnil tým, že finančné prostriedky, ktoré označil za sponzorské sa použijú pre účely Železníc Slovenskej republiky na porady - školenia, odborársku činnosť. Poskytnuté finančné prostriedky použil na splatenie pôžičky. Z uvedených dôkazov vyplýva, že finančné prostriedky boli obžalovanému Ing. Y. W. poskytnuté, prebral ich až na čiastkový skutok pod bodom 1/, kedy obžalovaný Ing. Y. W. žiadal o poskytnutie finančných prostriedkov, ale N. U. mu ich neposkytol pre zlú finančnú situáciu. K podstatnej zmene v súvislosti s dokazovaním došlo pri podaní obžalovaného Ing. Y. W., ktoré bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené 27. januára 2015. V liste sa obžalovaný Ing. Y. W. priznal k spáchaniu trestnej činnosti, uviedol, že skutky, z ktorých bol uznaný vinným v odsudzujúcom rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 3. marca 2014 sa stali tým spôsobom, ako je to v rozsudku uvedené a trestnej činnosti, ktorej sa dopustil oľutoval. Obžalovaný Ing. Y. W. usvedčil zo spáchania trestnej činnosti seba a aj všetkých spoluobžalovaných, pokiaľ sa týka skutkov pod bodmi 1/-13/ rozsudku.

Vzhľadom na zmenu dôkaznej situácie Najvyšší súd Slovenskej republiky nemá žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaní sa trestnej činnosti dopustili a spáchali ju spôsobom, ako je to uvedené v odsudzujúcom rozsudku. Týmto dôkazom boli vyvrátené aj obranné tvrdenia jednotlivých spoluobžalovaných, ktoré spočívali v tom, že trestnej činnosti sa nedopustili, obžalovanému Ing. Y. W. neposkytli žiadne finančné prostriedky a keď finančné prostriedky poskytli, išlo o sponzorské, nešlo o úplatok.

Ďalšie argumentácie obžalovaných, že ich konania nemôžu byť kvalifikované ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., spočívali v tom, že nebol naplnený základný znak, ktorý vyžaduje ustanovenie § 333, že by úplatok bol poskytnutý, ponúknutý alebo sľúbený v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu. K týmto obranným tvrdeniam obžalovaných Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane uvádza (viď str. 15 rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 To 1/2013, z 24. októbra 2013), že sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozsudku v tom, čo sa rozumie pod obstaraním vecí všeobecného záujmu (viď aj odôvodnenie str. 30-32 prvostupňového rozsudku z 3. marca 2014). Neobstoja ani argumenty obžalovaných v tom smere, že medzi ich konaním a následkom chýba príčinná súvislosť, pretože bolo preukázané, že finančné prostriedky, ktoré jednotliví spoluobžalovaní poskytli Ing. Y. W. tvorili 5% z fakturovaných prác pre Železnice Slovenskej republiky za jednotlivé štvrťroky 2009.

V súlade so zákonom je preto právna kvalifikácia konania jednotlivých obžalovaných.

Konanie obžalovaného Ing. Y. W. naplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. Konanie obžalovaného N. U. v bodoch 10/, 11/, konanie obžalovaného P. U. v bodoch 12/, 13/, konanie obžalovaného O. U. v bodoch 15/, 16/, je správne kvalifikované ako pokračovací prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. a konanie obžalovaného T. P. v bode 14/ ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovanému Ing. Y. W. bol prvostupňovým rozsudkom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti, usvedčil zo spáchanej trestnej činnosti ďalších spoluobžalovaných, je dôchodca, má zhoršený zdravotný stav, oľutoval svoje konanie, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného je možné vplývať aj iným druhom trestu, ako mu uložil Špecializovaný trestný súd. Z horeuvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil obžalovanému Ing. Y. W. trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky.

Podľa ust. § 51 ods. 1 Tr. zák. súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmenečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchateľovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ustanoveniami § 51 ods. 1 Tr. zák. a § 51 ods. 2 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody obžalovanému Ing. Y. W. podmenečne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad na jeho správaním v skúšobnej dobe. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že výkon trestu odňatia slobody u obžalovaného nie je nevyhnutný a ochrana spoločnosti a náprava páchateľa bude zabezpečená aj trestom odňatia slobody, ktorý bude obžalovaný vykonávať na slobode.

Vzhľadom na závažnosť spáchaného trestného činu a spoločenskú nebezpečnosť súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody odložil na skúšobnú dobu v najvyššej výmere 5 rokov.

Obligatórne súd uložil obžalovanému aj primerané obmedzenie, spočívajúce v zákaze stretávania sa so spolupáchateľmi trestnej činnosti a primeranú povinnosť dostavovať sa v určených lehotách na príslušný útvar Policajného zboru určený podľa miesta pobytu. Dohľad nad obžalovaným bude vykonávať probačný úradník činný na okresnom súde v obvode, v ktorom odsúdený býva. Obžalovaný si bude musieť plniť aj ďalšie povinnosti, ktoré mu budú uložené v rámci probačného dohľadu a jeho výkonu.

V súlade so zákonom je uložený peňažný trest obžalovanému vo výmere 6 500 €, pretože obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti zaradenej do 8 Hlavy osobitnej časti Trestného zákona a obžalovaný trestnou činnosťou získal majetkový prospech. V súlade s ustanovením § 57 ods. 3 Tr. zák. je uložený náhradný trest odňatia slobody pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Uložené tresty odňatia slobody obžalovaným s podmieneným odkladom ich výkonu sú správne a v súlade so zákonom. Správne prvostupňový súd pri druhu trestu bral do úvahy doterajšiu bezúhonnosť obžalovaných, ale na druhej strane v ich neprospech vyhodnotil skutočnosť, že obžalovaní popierali spáchanie trestnej činnosti a neprejavili ľútosť k spáchanej trestnej činnosti. Na druhej strane ale Najvyšší súd Slovenskej republiky musel brať do úvahy, že aj keď obžalovaní sa dopustili závažného protispoločenského konania, vzhľadom na ich vek, doterajší život je možné obžalovaným uložiť peňažné tresty v inej výške, ako im ich uložil Špecializovaný trestný súd. U obžalovaného P. bral do úvahy zmenu pomerov, ktorá u neho nastala, to, že je dôchodca. S poukazom na konštatované skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil výroky u obžalovaných, o uložení peňažného trestu a náhradného trestu a obžalovaným N. U., P. U., O. U. uložil peňažný trest vo výške 1 000 € a stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac. Obžalovanému T. P. uložil peňažný trest vo výške 500 € a stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 14 dní. Pri znížení peňažného trestu u obžalovaného T. P. súd postupoval v súlade so zásadou zakotvenou v ustanovení § 324 Tr. por.

Odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky smerovalo do oslobodzujúcej časti prvostupňového rozsudku a spočívalo v tom, že prvostupňový súd v rozpore so zákonom vyhodnotil použitie ITP. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v odvolaní odkazoval na predtým podané odvolania prokurátora proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 4T 24/2011, z 19. decembra 2011 a 8. novembra 2012. K uvedeným odvolaniam Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť skutočnosť, že v prechádzajúcich odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bola riešená otázka, ktorá bola aj dôvodom zrušenia rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu z 8. novembra 2012 Najvyšším súdom Slovenskej republiky, sp. zn. 6 To 1/2013, z 24. októbra 2013, že je potrebné na hlavnom pojednávaní vykonať dôkazy, z ktorých

Špecializovaný trestný súd odôvodňoval nezákonnosť príkazu sudkyne Špecializovaného trestného súdu, aby ich obsah bol stranám konania známy a až po ich vykonaní môže byť hodnotená ich zákonnosť alebo nezákonnosť. Touto časťou odvolania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa preto Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení tohto rozhodnutia nebude zaoberať. Zo záverečnej reči prokurátora na hlavnom pojednávaní na Špecializovanom trestnom súde 3. marca 2014 a z podaného odolania vyplýva, že prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa stotožňuje s tým, že sudkyňa Špecializovaného trestného súdu, ktorá vydávala príkaz na použite ITP prevzala do odôvodnenia rozhodnutia časť odôvodnenia návrhu prokurátora na vydanie požadovaných rozhodnutí. Uvedená skutočnosť nemôže ale vyvodiť záver o ich nezákonnosti. Ďalšie skutočnosti uvádzané v rozhodnutí sudkyňa zistila preskúmaním vyšetrovacieho spisu. Prokurátor vyslovil preto záver o zákonnosti použitých príkazov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ešte raz poukazuje na to, že v doterajšom konaní a v zrušujúcich uzneseniach sa nezaoberal zákonnosťou, resp. nezákonnosťou použitia dôkazov získaných z ITP. V zrušujúcich uzneseniach vyslovil len názor, že každý získaný dôkaz je potrebné najskôr vykonať a až po jeho vykonaní súd môže rozhodnúť o jeho zákonnosti alebo nezákonnosti.

Po vykonaní dôkazov na hlavnom pojednávaní konanom na Špecializovanom trestnom súde 3. marca 2014 sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje s názorom na hodnotenie dôkazov prvostupňového súdu na str. 17-21 rozsudku, z ktorých vyplýva, že dôkazy získané na základe rozhodnutia sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 23. apríla 2009 nie je možné v tomto konaní použiť ako dôkaz.

Z horeuvedeného konštatovania vyplýva, že okrem tohto dôkazu (ktorý nie je ale možné v tomto konaní použiť) sa v spisovom materiáli nenachádza žiadny iný dôkaz, ktorý by obžalovaných usvedčoval zo spáchanej trestnej činnosti pod bodmi 17-24 uvedených v oslobodzujúcej časti výroku napadnutého rozsudku. Preto aj táto časť výroku napadnutého rozsudku je v súlade so zákonom a ustanovením § 285 písm. a/ Tr. por.

Odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti oslobodzujúcej časti rozsudku nebolo dôvodné a preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.